

9

an 16
47.
AD
Clarissimum atq; Excellentissimum,
arte, virtute atq; experientia
VIRUM
DN.

JOHANNEM GEOR-
GIUM MAGNUM PHILO-
SOPHIAE AC MEDICINAE
DOCTOREM,

Filiae unicae

URSULAE,

Matronae ingenii, corporis ac fortunae bonis
cumulatissimae,

Prudentissimi Subactissimiq;

VIRI

DN.

PHILIPPI MULKEAU

Mercatoris Hamburgensis

integerrimi

Uxoris desideratissimae

Obitum acerbissime lugentem,

THRENODIAE,

SYMPATHIAE,

PARAMYTHIAE

Amicorum Viadrinorum.

Typis MICHAELIS KOCHII

Anno 1628.

9*

Charitativum ad excellendum
ante virum ad experientiam
VIRUM

JOHANNEM GEOR
GIUM MAGNUM PHIL
SOPHIE AC MEDICINAE
DOCTOREM

URSULA

Matronae ingenii corporis ac fortunae bonis
compositae

Philosophiae Liberae

PHILIPPI MILIKERAN

Mercatoris Hamburgensis

ingenium

licetis desiderantibus

Optimum acerbis in luculentis

TRINODIA

SYMPATHIA

PARAMYTHIA

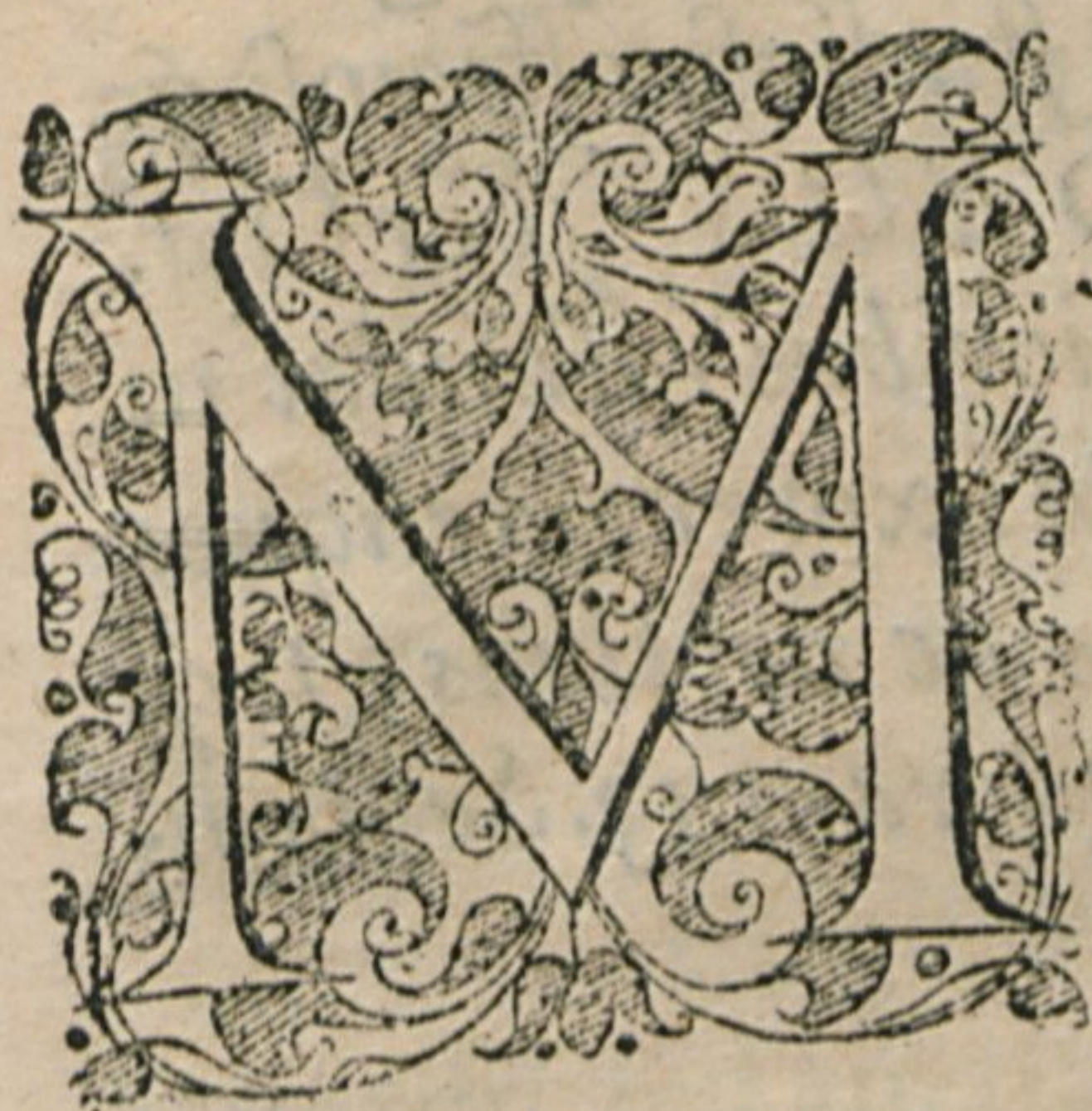
Americum Vindictam

Joh. MICHAELIS KOCHII

Anno 1618

Excellentissimèq; Vir,
Amice observande,

DOEROREM tuum, ob suavissimam unicamq; filiam, prematuro exitu, ac quasi inverso naturæ ordine, parentibus, liberis maritoq; ad mortem ereptam, ægerrimè intellexi: doloremq; in me non minus quàm triste nuncium derivatum sentio.

Tanta enim in amico rei optatissimæ inopinata jactura quis non afficeretur? Adeò satis vehementiam tristis tui adfectus, neq; injustam, ex me colligere ac considerare possum. Vererè admodum ne animus nimio ex luctu solatium quærens penitus defatigetur, tardiusq; ad firmitudinem redeat: ni virum te scirem, jam præter sapientiam sacram ac profanam, fragilitatisq; humanæ accuratissimam cognitionem, etiam tot annorum experientia adversus hos aliosq; fortunæ casus, vel potiùs ludibria humanitatis satis munitum. Revolves hæud dubiò frequentia ejusmodi, etiam in Regibus recentia nostro seculo exempla, DE IQ; singulari providentia ac voluntate præposteros illos naturæ casus accidere. Voluntate, inquam, quæ summa ratio est, in

quam inquirere periculosum, & cui omnimodò obtemperandum est. Quod à te fieri, fructusq; solatii & fortitudinis inde decerpi, pro pietate tuâ singulari non ambigo, pro mea autem in te studioso officiosoq; affectu, toto animo roveo. DEUS Ter Opt. Max. tibi hanc aduersitatem latioribus refundat in felici, salubri prosperoq; statu: tibi uxorem, reliquos liberos, generumq; cum nepotibus ac neptibus, teq; illi conseruet. Francofurti ad Oderam 13. Septembris Anno 1628.

Tui

Observans studiosusq;
Amicus

GERHARDUS ROMILIANUS
à CALCKUM, cogno-
mento LUCHTMAR,

AD

AD
Excellentiss. & Experientiss.
Virum

DN. D. JOHANNEM GEORGIUM
MAGNUM, MEDICUM ELE.
Electorem Brandenb.

MAGNE quid hoc? Luctus, magnum quoque
pectus acerbat,
Cogit & in lacrimas anxifer ire dolor?
Nata tibi, sed amata tibi, denata repente,
Cujus te magnus semper alebat amor:
Unica, quæ Patrem, morata ferebat ocellis
Pignoribusque suis deliciabat avum.
Magnatibi storge, magni tibi causa doloris,
Quæ dare curarum millia tanta solet.
Sed quid agis? ne te vel nomine fortè minoreml
Momine sub tali, mollior indigitet:
Magno age sis animo, Lethes fatalia ride
Spicula, quæ calles frangere mille modis.
Atque audi à summo Medicorum Principe fatum,
Dormit, & ô fidas, Filia vivit ovans.
Vivit in æthereis, mortalia despicit altum
Et vitam à VITA ducit in occiduam.
Fortè manum vortas, & erit, tua Gnata resurgens
Amplexus ruet in; tota beata, tuos.

Hoc

Hoc etiam refrica, quot mortes, morte sub una
Effugiant, ad se quos vocat ipse DEUS.
Cottidiè morimur, quia plurima mortis imago,
Sed citò qui moritur, valdius exoritur.
O terris moriamur, ut exoriamur in astris
Vifuri lucem, qua sine, lux tenebræ.

CHRISTOPHORUS PELAR-
GUS D.

VIta præsentis miseranda secli
Pœna, non vita est: facibus dolorum,
Indies cunctos Nemesis superna
Acrius urit,
Tu tamen lugens nimium, redemptam
His malis Natam, juvenile quamvis
Corpus & formam & pretiosa vitæ
Munera habentem.
Quò magis circumfluit omne Mundi
Commodum & donis bona Sors abundat:
Hoc magis mors & mala sors fruenti
Fortiter instant.
Lapsus à summis gravior cadenti est,
Quàm levis casus: sed & à supremo
Crebrius, quàm de mediis ruentes
Conspiciuntur,

Quos

Quos heri magnos cœluisse Soles
Juserat, viles atomi feruntur
Hoc die, queis vix licet impetratâ

Vivere quadrâ.

Hic nihil fixum solidiq; nil est:
Hic diu vitam tolerare noxa est:
Inter has clades superesse pœna est,
Suppliciumq;.

Interim dum se satiet Megæra
Carnibus nostris, Nemesisq; sæva
Expleat rictum (siquidem hæc meremur)
Cuncta feramus.

At quibus cœlum dedit exuisse
Anxias curas, totidemq; mortes
Quas subimus nunc, age propter istos
Ne doleamus!

Est quod efflictim doleamus omnes:
Quod suam Teuto vorat ipse carnem,
Trux & insanus, propria absq; fine
Viscera mandens.

At beatorum socias phalanges
Auctiores unâ animâ esse factas,
Ecquis existat, sibi qui dolendum
Esse putaret?

GREGORIUS FRANCUS S.T.D.

& Facultat. in Viadr. p. t.

Decan.

ALIUD.

A L I U D.

A N doleat sobolis letho aut letetur amata,
 Ambigit ambigua sorte subactus homo,
 Actus humo scævo rerum discrimine, morbis
 Moribus & variis scinditur, atq; dolet;
 Vita, dolor mundo, corq; urens cura fatigat,
 Et quò plus mota est, mens mage muta dolet.
 Quin pote letemur, CAPITI quàm libera CHRISTO
 Corporeis vinclis mens sociata viget.
 Magno animo Nata gaudeto, Magne, beato
 Discessu, accessit gaudia fixa poli.
 Jubilat illa magis gemmis illustris Olympi,
 Quàm gemmis viduus jubilat auriferis.

C T R I A C U S H E R D E S I A N U S
 J. U. D. & Profess.

M A G N E, doles: nec sponte doles: tibi filia
 tantâ
 Unica Lætitiâ suscepta, educata labore
 Tanto, jamq; viro nupta & prole aucta decorâ,
 Occidit, adflicta procul, & civilibus armis
 Ardente à patria: columnen, baculusq; senectæ
 Occidit, & sobolem infantem, parvosq; nepotes
 Absenti legavit avo, iussitq; valere.
 M A G N E, doles, & jure doles: medicusq; medentū
 Confili-

Consilium, poscisq; manum: Verùm alta paterni
Vulnera cordis opem excedunt, artisq; medelam.
Ergò tibi è medico fiam (patere, obsecro) Vates,
Immissa in messemq; alienam falce medebor.
Namq; mihi in simili casu, luctuq; levamen
Attulit, & mœsto NEPENTHES nobile patri
Sæpè fuit, CHRISTI vox læta, audita parenti
Sollicito: *Natus vivit tuus* (inquit) & ille Joh. iv.
Mox animus cum voce redit, pueriq; reversus
Spiritus emicuit. Quòd si nunc obvius idem,
Ille tibi fieret Medicus, tria verba locutus:
Quis tibi tunc sensus, quæ mens foret, inclyte M A-
GNE?

Cessaretne dolor, versusq; in gaudia luctus? (cem,
At nunc audieamdem CHRISTI me interprete, vo,
Et fidei hanc digitis animo altè inscribe paterno:
VIVIT NATA TUA, & longè meliore, fugaci
Quàm vita hac, fruitur: nec tu potes ipse negare,
Majorem esse his vim verbis, quàm fortibus herbis,
Quarum nulla tamen morti est inventa medela.

Quare siste gradū, Medicumq; hunc eminūs audi,
NEPENTHESq; tuo hoc cordi imprime firmiter. & si
MAGNE, doles, non usq; dole: TUA FILIA VIVIT,
CESSAVITq; MORI: nostrum quod nemo recuset,
Qui vitam hinc trahimus miseri, morimurq; beati.

SAMUEL SCARLACH D.

R *

B

MAGNE,

MAGNE, tuo *magnum* est infixum in pectore
vulnus:

Dum cecidit fato **FILIA** præpropero.
Filia, non una è multis: verum unicatantum:

Quam Coniunx peperit summè adamata tibi.
Filia, quæ quatuor post sese nupta reliquit

Pignora: sollicitæ quæis ope matris opus,
Tutamen hanc *magno* jacturam pectore perfer:

Nec frangant animum fata inopina tuum.

Sorsea nunc hominum est nostro viventium in or-
be: ut

Mors sit solamen: vitaq; supplicium,

O fortunatos, & terq; quaterq; beatos:

Quæis datur in Domino ritè pièq; mori.

Ast Patri æthereo curæ, proprioq; Parenti

Orphani erunt semper: & tibi, mitis *Ave*.

M. CHRISTOPH. NEANDER

Acad. Francof. Professor P.

ωδρμυθιας ένεκα scribb.

Mors est, non vita est, presenti tempore **VITA**,
Dum rabidi & rapidi Martis amaritie

Cottidiè morimur, curâ consumimur acri,

Quod gemimus, semper, quod lacrymamus, adest

An discedendum è lecto, num militis ense,

An tristi exilio, vivimus ancipites.

Suntq;

Suntq; adeò fausti, mundi qui Marte relicto,
Pacifici in cælis lata tropæa tenent.

A morte ad vitam properant, atq; inter amœnas
Cæli delicias lumina viva vigent.

Mentem igitur, MAGNI vir NOMINIS erige
magnam,

Filia & abscessum, tempore Martiaco,
Magno vince animo, magno preme corde dolorem

Magnum, pro lacrymis gaudia, MAGNE para.
Filia pro bellis, PACIS nunc possidet ÆVUM

Et VITAM vivit, SPE, FIDE, AMORE bo-
nam.

Ne bona, NOSSE MORI, Vita est sapientia! VIVIT
QVI MORITUR: si vis vivere, DISCE MORI.

IX. VIIIbris
scrib.

THEODORUS EBERTUS
Professor & p. t. Ordinis
Phil. Decanus.

EPIGRAMMA FUNERALE.

Pulcra fuit divesq; fuit, cata, casta, pudica,
Delicium Patris, Deliciumq; Viri,
Omnia cum fuerit, MAGNI URSULA;
defuit unum;

Immortali etenim non erat orta satum

B 2

Non

Non cata, non dives, non pulcra est URSULA
MAGNI

Nec Genitoris Amor, Deliciumve Maris;
Nil cum sit, tamen est nunc omnia; possidet unum.
Immortali etenim est, mortua, juncta DEO.
Nil pulcrum, dives, solidâq; ex parte beatum,
Quod mox in cineres Mors inopina premit.
Est semper pulcrum, dives, solideq;, beatum,
Quod solido junctum vivit ovatq; Bono.
Qui varium deamat cupidè & mutabile donum,
Quò magis ille adamat; tristiùs hocce dolet.
UNUM qui in cunctis redamabit, & omnia in UNO,
Quò magè sic adamat, mitius hocce dolet.

JOACHIMUS MAGIRUS
Profess. P.

A L I U D.

DEnatum propero funere filium
Lugebat viduo flebilis in toro
Ad portas Naimæ mater, & unicam
Plangebat sobolem, spem patriæ domus.
Quin & municipum magna dolentium
Maternis lacrymis intererat cohors,
Mæroris stimulos demere, & anxias
Curas blandidulis tollere vocibus
Tum fortè adveniens orci fragus Deus,

Audiuit

Audivit gemitus, heu! miserabiles,
Deslentis viduae tristia funera
Exstinctae sobolis; dixit & illicò
Affectus lacrymis propitius DEUS;
NOLI FLERE tui fata novissima
Nati, & caeruleam ponito vittulam.
Sic fatus loculum tangit, & illicò
Inclamat juvenem: Surge, ait, & redi
Auras ad superas è tenebris necis.
Et tu, MAGNE, potens viribus ingeni,
Artis Pæonia conspicuum decus:
Quem fama & pietas evehit ad polum;
Ereptam sobolem præcipiti nece
Luges: Et meritò. Namq; erat unica
Patris nata senis: læta levamina
Urgentis senii: delicia viri.
Verùm luctifico pectora turgida
Quid mærore geris? questibus aëra
Quid replet? lacrymas mittere desine.
Nam, Vir Clare, tuos cunctipotens DEUS
Audivit gemitus, propitiusq; ait:
NOLI FLERE tuæ tristia funera
Nata. Non obiit: per me etenim redit
Auras ad superas è tenebris necis.

Henricus Freund Lipp. Westphal.
L L. Studiosus.

EPITAPHIUM.

NON est quod plores pie grex, moestissime con-
jux,

Non est quod multis fletibus ora riges.
Omnes lex sisti jubet ad vadimonia mortis,
Excusat nullum fontica causa reum.
Vixi ego, perversi vixi hinc in carcere mundi
Annos per paucos, nunc peto regna Poli!
Sic nos, sic omnes idem manet exitus, omnes
Lethiferis telis obvia turba sumus.
Ergo quod plores, pie grex, dulcissime conjux,
Non est, sed gemitus contrahe vela tui.

JOACHIMUS VOGETIUS
Gardeleg. Marchicus.

IN tristes surgo fletus & lugeo ademptam
Natam, Fautor clare, tuam, pietatis amantem,
Quæ solamen erat magnum & spes una mariti.
Digna quidem fuerat, quæ plures viveret annos
Ast hanc ante diem sub leges atra vocavit
Mors, vitale fuitq; coacta relinquere lumen,
Instantis videat ne tempora tristia secli.
Nunc exors mundi cælestia gaudia sentit,
Et semper fruitur per secula cuncta quiete,
Letitiâq; novâ, quam nullus vidit ocellus.
Sed nos innumeris pressi oppressiq; periclis,
Degimus

Degimus hanc vitam miseri sine fine malorum.
At sine fine videt CHRISTUM, quæ morte per-
empta est
Et superis sua per cælos commercia miscet.

CASPARIUS CUMMERUS
Elaphopolita Pa-
latinus.

FLEbilis heu casus ! Patris cadit URSULA
MAGNI!
Unica Nata, simul pudibunda, venustula, flo-
rens:

Et quod præcipuum, nulli pietate secunda.
Quisnam adamas, durus quis durimiles Ulyssis
Temperet à lachrymis? tot perdita dona querelis
Quis non urgeret? Solamen uterque Parentum,
Amittunt, Vir dimidium cor, delictumque;
Et Matrem Nati: Agnatam Agnatiq; fidelem;
Et vivum exemplar morum amisere Maritæ.
Iccircò hoc damnum deplora: & discere cœpta,
Quod sit vita brevis: quod quosvis dextera mortis
Falce metat rapidâ, nec cuiquam parcere possit,
Æquâ lege humilem casulam & regalia tecta,
Invadit; pupos, juvenes, bellasq; puellas
Decrepitosq; senes, vetulas, vegetasve maritas
Vi trahit, haut formæ, haut obryzo, haut parcit ho-
nori.

Nec

Nec securus eris: Nam quod modò contigit uni,
Hoc itidem tibi cras contingere posse putato.
Quare defunctæ exemplo virtutibus auctus
Intrepidè quovis expecta tempore mortem.

Συμπάθειας ergò
apposuit

MICHAEL KOCHIUS
Francofurt. March.

EPISAGMA.

NIL adeò saxum, quod non Sapientia vincat
Nixa DEO: cuius nutum qui intelligit, ille
Mox sese imperio subdit, mox iussa capeffit,
Quæ dedit Omnipotens. Ecce lucteris ineptè
Contra iura poli? Thracum hoc est atq; Scytharum,
Tela polum versus jaculari; ubi fulgurat aethra.
Nostris est JHOVÆ major clementia culpis:
Sunt leviora malis admissis tormina. Quare
Oremus, nostram quò vincat gratia culpam:
Gloria ut eniteat Domini, & nos grata voluntas
Ejus amet, beet & quantocyus auferat Orbi.

•••(•)•••

ULB Halle
002 677 830

3

56

Nv 1999

(1/69.)

VD 17

Farbkarte #13

B.I.G.

an 46
97.

tissimum,
entia

GEOR.
PHILO.
ICINÆ

Æ,
fortunæ bonis

issimiqz

LKEAU
rgensis

simæ
gentem,

Æ,
Æ,
HIÆ
orum.

UCHII